

TIESAS SPRIEDUMS (virspal?ta)

2012. gada 5. j?nij? (*)

Apel?cija – Valsts atbalsts – Atteikšan?s no nodok?a par?da – Atbr?vojums no uz??mumu ien?kuma nodok?a – Sabiedr?bas kapit?la palielin?šana – Valsts r?c?ba tirgus ekonomik? inform?ta priv?ta ieguld?t?ja status? – Krit?riji, kas ?auj noš?irt valsti, kas darbojas k? akcion?re, no valsts, kas ?steno valsts varas prerogat?vas – Atskaites priv?t? ieguld?t?ja defin?cija – Vienl?dz?gas attieksmes princips – Pier?d?šanas pien?kums

Lieta C-124/10 P

par apel?cijas s?dz?bu atbilstoši Eiropas Savien?bas Tiesas Stat?tu 56. pantam, ko 2010. gada 26. febru?r? iesniedza,

Eiropas Komisija, ko p?rst?v *E. Gippini Fournier*, *B. Stromsky* un *D. Grespan*, p?rst?vji, kas nor?d?juši adresi Luksemburg?,

apel?cijas s?dz?bas iesniedz?ja,

ko atbalsta

EBTA Uzraudz?bas iest?de, ko p?rst?v *X. Lewis* un *B. Alterskjær*, p?rst?vji,

persona, kas iest?jusies apel?cij?,

p?r?jiem lietas dal?bniekiem esot š?diem:

Électricité de France (EDF), Par?ze (Francija), ko p?rst?v *M. Debroux*, advok?ts,

pras?t?ja pirmaj? instanc?,

Francijas Republika, ko p?rst?v *G. de Bergues* un *J. Gstalter*, p?rst?vji,

Iberdrola SA, Bilbao (Sp?nija), ko p?rst?v *J. Ruiz Calzado* un *É. Barbier de La Serre*, advok?ti,

personas, kas iest?juš?s liet? pirmaj? instanc?.

TIESA (virspal?ta)

š?d? sast?v?: priekšs?d?t?js *V. Skouris* [*V. Skouris*], pal?tu priekšs?d?t?ji *A. Tizzano* [*A. Tizzano*], *H. N. Kunja Rodrigess* [*J. N. Cunha Rodrigues*], *K. L?nartss* [*K. Lenaerts*], *Ž. K. Bonišo* [*J.-C. Bonichof*] un *M. Safjans* [*M. Safjan*], tiesneši *K. Š?mans* [*K. Schiemann*], *E. Juh?ss* [*E. Juhász*], *Dž. Arestis* [*G. Arestis*], *E. Borgs Bartets* [*A. Borg Barthef*], *A. Arabadžijevs* [*A. Arabadjiev*] (referents), *D. Š?vi* [*D. Šváby*] un *M. Bergere* [*M. Berger*],

?ener?ladvok?ts *J. Mazaks* [*J. Mazák*],

sekret?re *R. Šereša* [*R. ?ere?*], administratore,

?emot v?r? rakstveida procesu un 2011. gada 12. j?lija tiesas s?di,

noklausījies ģenerālvokāļa secinājumus 2011. gada 20. oktobra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Apelācijas sēdībā Eiropas Komisija lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārīgās tiesas 2009. gada 15. decembra spriedumu lietā T-156/04 *EDF*/Komisija (Krājums, II-4503. lpp.; turpmāk tekstā – “pārsēdžātais spriedums”), ar kuru tika atcēla Komisijas 2003. gada 16. decembra Lēmuma 2005/145/EK par valsts atbalstiem, ko Francija piešķirusi *EDF* un elektrības un gāzes ražošanas nozarei (OV 2005, L 49, 9. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrādātais lēmums”), 3. un 4. pantu.

Atbilstošās tiesību normas

2 Francijas Vispārīgā nodokļu likuma 38. panta 2. punkts ir noteikts:

“Tas peļņa ir starpība starp neto aktīviem laikposma, kura rezultāti veido nodokļa bāzi, beigās un sākumā, no kuras atēmti uzņēmuma vai tā partneru šajā laikā veiktie ieguldījumi un pieskaitāmas summas, ko tie šajā laikā ir noņēmuši no konta. Neto aktīvi ir aktīvu vērtības pārpalikums, kad no tiem atēmti visi pasīvi, kuros ietilpst trešo personu parādi, amortizācija un atautie izdevumi.”

3 1997. gada 10. novembra Likuma Nr. 97-1026 par steidzamiem nodokļu un finanšu pasākumiem (1997. gada 11. novembra *JORF*, 16387. lpp.) 4. panta I un II punkts ir noteikts:

I Vispārīgā elektroenerģijas apgādes tīkla ierīces tiek uzskatītas par esošām *Électricité de France* [(turpmāk tekstā – “*EDF*”)] pašumam kopš brīža, kad tai tika piešķirtas šīs tīkla koncesijas tiesības.

II I [punkta] noteikumu piemērošanai 1997. gada 1. janvārī vispārīgā apgādes tīkla koncesijā nodotās mantas ekvivalentā vērtībā, kas figurē [*EDF*] bilances pasīvā, tiek ierakstīta postenā “kapitālieguldījumi” un atbrīvota no attiecīgajam revalvācijas atšifrējumam.”

Pravas priekšsture

Lietas vispārīgā apstākā

4 *EDF* ražo, pārvada un piegādā elektrību galvenokārt visā Francijas teritorijā. Dibināta ar 1946. gada 8. aprīlī Likumu Nr. 46-628 par elektrības un gāzes industrijas nacionalizāciju (1946. gada 9. aprīlī *JORF*, 2651. lpp.), *EDF* 2002. gadā, kad tika pieņemts lēmums uzskatīt EKL 88. panta 2. punktu paredzēto procedūru, pilnībā bija valsts pašums.

5 Likuma Nr. 46-628 36. pants ir noteikts princips, ka *EDF* tiek nodotas nacionalizētās elektroenerģijas koncesijas. 1958. gadā dažādu valsts piešķirtās elektroenerģijas pārvades koncesijas tika apvienotas vienā koncesijā, saukta “vispārējais piegādes tīkls” (turpmāk tekstā – “VPT”).

6 Piemērojot 1982. gada vispārīgo grāmatvedības plānu, kurā bija ietverti paši koncesijām piemērojami grāmatvedības noteikumi, *EDF* no 1987. gada bija jāem vērā specifiskās grāmatvedības, ar kādām saskaras koncesionāri, kuriem ir pienākums saskaņā ar “sabiedrisko pakalpojumu pastāvības principu” koncesijas beigās atdot koncesijā nodoto mantu labā darba kārtībā.

7 Piemērojot minēto vispārīgo grāmatvedības plānu, tika izveidots pašas *EDF*

grāmatvedības plāns, kas tika apstiprināts ar 1986. gada 21. decembra starpministriju rīkojumu (1986. gada 30. decembra *JORF*, 15794. lpp.).

8 Piemērojot šo pārdēļo grāmatvedības plānu, VPT tika ierakstīti *EDF* bilances aktīvu postenī "Koncesijā nodotās nozares pamatlīdzekļu mantas izteiksmē", un no 1987. līdz 1996. gadam tika izveidoti speciāli uzkrājumi koncesijā nodoto pamatlīdzekļu atjaunošanai, kas bija domāti, lai ļautu koncesionāram koncesijas beigās atdot šo mantu koncedentam nevainojamākārtībā.

9 *EDF* atjaunošanai vēltie izdevumi bilancē tika ierakstīti postenī ar nosaukumu "Koncesijā nodotās mantas ekvivalentā vērtība". Šis postenis, saukts ar "Koncedenta tiesības", ietvēra *EDF* ar nomainītās mantas atdošanu bez atlīdzības koncesijas beigās saistītu parādu Francijas valstij.

10 1994. gadā Francijas Revīzijas palāta VPT pašumtiesisko statusu un tādējādi minēto grāmatvedības plānu atzina par prettiesisku. Francijas valsts tādēļ nolēma veikt VPT pašumtiesiskā statusa noskaidrošanu, kā arī *EDF* bilances pārstrukturizāšanu.

11 1997. gada 8. aprīlī parakstījās uzņēmuma līgums "Valsts un *EDF* 1997–2000" tika paredzēts uzņēmuma grāmatvedības un tā finansiālo attiecību ar valsti regulējums Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 19. decembra Direktīvā 96/92/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējā tirgū (OV 1997, L 27, 20. lpp.) plānotās elektroenerģijas tirgus atvēršanas aspektā. Šādā nolūkā tika pieņemts Likums Nr. 97-1026.

12 Pirms šā likuma pieņemšanas *EDF* bilance izskatījās šādi:

– aktīvu daļā bija postenis ar nosaukumu "Koncesijā nodotās nozares pamatlīdzekļu mantas izteiksmē" 285,7 miljardu Francijas franku (FRF) apmērā, no kuriem aptuveni 90 miljardi attiecās uz VPT;

– pasīvu daļā bija postenis ar nosaukumu "Uzkrājumi", no kuriem aptuveni FRF 38,5 miljardi attiecās uz VPT, kā arī postenis "Koncesijā nodotās mantas ekvivalentā vērtība", kurā bija reģistrētas veiktās atjaunošanas izmaksas. Šajā postenī bija FRF 145,2 miljardi, no kuriem 18,3 miljardi attiecās uz VPT.

13 Piemērojot Likuma Nr. 97-1026 4. pantu, 1997. gada 22. decembrī ar ekonomikas, finanšu un rūpniecības ministra, budžeta valsts sekretāra un rūpniecības valsts sekretāra vāstuli, it īpaši tās 1. pielikumu, *EDF* tika paziņots par *EDF* bilances augšdaļas pārstrukturizāciju. Šīs pārstrukturizācijas nodokļu tiesiskās sekas bija aprakstītas šīs vāstules 3. pielikumā. Pārskatītā sprieduma 34. punktā Vispārējā tiesa minējās pārstrukturizācijā veiktās darbības rezumējā šādi:

– pirmkārt, VPT manta, FRF 90,325 miljardi, tika pārgrupēta pie "pašu kapitāla" un tādējādi zaudēja nosaukumu "koncesijā nodotā manta";

– otrkārt, neizmantotie uzkrājumi VPT atjaunošanai FRF 38,521 miljarda apmērā tika ierakstīti grāmatvedības uzskaitē kā nesadalīti peļņa, tos neatzīmējot peļņas un zaudējumu kontā, un FRF 20,225 miljardi tika pārgrupēti attiecībā uz jaunajiem zaudējumiem, tādējādi likvidējot šo kontu, bet atlikums FRF 18,296 miljardi tika ieskaitīts rezervē. Kaut gan šie pārgrupējumi netika ierakstīti rezultātu kontā, tie tika ņemti vērā, aprēķinot nodokļa bāzi, kura, piemērojot Vispārējā nodokļu likuma 38. panta 2. punktu, pieliekama ar nodokli 41,66 % apmērā;

– treškārt, "koncedenta tiesības" tika tieši ietvertas kapitālieguldījumu postenī FRF 14,119 miljardu apmērā (no kopējās summas FRF 18,345 miljardi), tās neierakstot rezultātu kontā, bet

atlikumu ierakstot dažādos revalūcijas kontos.

Administratīvais process un apstrādātā lēmumi

14 2001. gada 10. jūlija un 27. novembra vēstulis Komisija aicināja Francijas iestādes tai iesniegt informāciju par dažiem pasākumiem attiecībā uz *EDF*, kuri varēja ietvert valsts atbalsta elementus.

15 Vēlāk Komisija un Francijas iestādes veica saraksti, kurā bija arī Francijas iestāžu Komisijai adresēti 2002. gada 9. aprīļa vēstule, kurai bija pievienots dokuments bez datuma, kuru bija izdevis Ekonomikas, finanšu un rūpniecības ministrijas Nodokļu ģenerāldirektors un kurā it īpaši bija norādīts:

“Koncedenta tiesības saistībā ar VPT ir nepamatots pārds, kas iekaušanas kapitāla dēļ ir nelikumīgi atbrīvots no nodokļa.

Šie uzkrājumi tikuši iekauti kapitālā, neietekmējot nodokļus, jo uz VPT neattiecas koncesiju nodokļu un grāmatvedības režīms. Tā kā VPT ietilpst tikai pašu kapitāls, *EDF* nebija nekāda pienākuma atdot šo kapitālu, tāpēc attiecīgās postenē “Koncedenta tiesības” ietvertās summas bija nevis faktiskas pasīvas, bet gan no nodokļa neatbrīvots uzkrājums. Šādos apstākļos šis uzkrājums pirms tā ietveršanas kapitālā no uzņēmuma pasīviem, kur nebija tā vieta, bija jāpārskaita uz neto situācijas kontu, bet tas radītu pozitīvas izmaiņas neto aktīvos, kas ir apliekami ar nodokli saskaņā ar jau minēto 38. panta [2. punktu].

Šādi iegūto nodokļu atvieglojumu iespējams novērtēt [FRF] 5,88 [miljardu] (14,119 x 41,66 %) apmērā [kas saskaņā ar Komisijas veikto konvertāciju atbilstoši FRF/EUR valūtas kursam 1997. gada 22. decembrī bija EUR 888,89 miljoni].”

16 2002. gada 16. oktobra vēstulē, kura publicēta 2002. gada 16. oktobra *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* (OV C 280, 8. lpp.), Komisija Francijas iestādēm paziņoja trīs saistītus lēmumus par *EDF*. Komisija it īpaši saskaņā ar EKL 88. panta 2. punktu pieņēma lēmumu uzskatīt oficiālu izmeklēšanas procedūru par priekšrocībām, kas izrietēja no tā, ka *EDF* nesamaksāja uzņēmumu ienākuma nodokli par no nodokļiem atbrīvoto uzkrājumu VPT atjaunošanai daļu.

17 Vēlāk starp Francijas iestādēm un Komisiju atkal norisinājās sarakste; tajā bija Francijas iestāžu Komisijai adresēti 2002. gada 9. decembra vēstule, kurā ir norādīts:

“2. 1997. gada grāmatvedības reformu var analizēt kā papildu kapitālieguldījumu, kura summa ir vienāda ar daļējo atbrīvojumu no nodokļa, kura mērķis arī bija labot nepietiekamo kapitalizāciju.

[..]

VPT koncedenta tiesības pirms 1997. gada pašas situācijas dēļ, ko radīja tas, ka valsts attiecībā ar *EDF* vienlaikus bija gan koncedents, gan pašnieks, jau tika uzskatītas gandrīz par pašu kapitālu. Šādos apstākļos netieši bija skaidrs, ka koncedenta tiesības nebija reāls un piedzenams *EDF* pārds valstij.

Tāpēc bilances pārstrukturēšanas brīdī 1997. gadā, kurā piedalījās ekonomikas, finanšu un rūpniecības ministrs un budžeta un rūpniecības valsts sekretāri, *EDF* un valsts vēlējās šo gandrīz pašu kapitālu ietvert kapitālā, neiekasējot uzņēmumu ienākuma nodokli.

Tādā gadījumā tika nolemts, ka visefektīvākais un neitrālākais variants valsts varas iestādēm bija tieši koncedenta tiesības iekārtot pašu kapitāla visas summas apmēru, nevis veikt šādas darbības:

- ieskaitīt kapitāla neto summu pēc uzņēmumu ienkamā nodokļa;
- līgumam *EDF* samaksāt attiecīgo uzņēmumu ienkamā nodokli par neto aktīvu izmaiņām;
- veikt papildu kapitālieguldījumu samaksātās nodokļa summas apmērā.

Šāds papildieguldījums bija pamatots ar *EDF* 1997. gadā sniegtajām precīzām prognozēm, kas turklāt nākamajos gados piepildījās. Līdzīgos apstākļos privāts ieguldītājs tirgus ekonomikā būtu veicis šādu kapitālieguldījumu.

Turklāt var tikt atgādāts, ka VPT atjaunošanai paredzēto uzkrājumu grāmatvedības sakrtošana tika veikta [...], ar to lai izveidotu bilances struktūru, kas vairāk atbilst līdzīgu industriālo nozaru uzņēmumiem.”

18 2003. gada 16. decembrī Komisija pieņēma apstrīdēto lēmumu.

19 Šis lēmuma 3. pantā ir noteikts:

“*EDF* uzņēmumu ienkamā nodokļa nemaksāšana 1997. gadā par no nodokļiem atbrīvotu uzkrājumu VPT atjaunošanai daļu, kas atbilst koncedenta tiesībām [FRF] 14,119 miljardu apmērā, kuri pārgrupēti kapitālieguldījumos, ir ar kopājo tirgu nesaderīgs valsts atbalsts.

Ar uzņēmumu ienkamā nodokļa nemaksāšanu saistītā atbalsta daļa ir EUR 888,89 miljoni.”

20 Apstrīdētā lēmuma 4. pantā ir noteikts:

“Francija veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai no *EDF* atgātu atbalstu, kas minēts 3. pantā un jau nelikumīgi nodots tās rīcībā.”

21 Par atbrīvojumu no nodokļa, kuru *EDF* esot saņēmusi 1997. gadā, Komisija šā paša lēmuma motīvu daļā uzskatīja, ka:

“(88) Ekonomikas ministra vāstule, kurā izklāstītas *EDF* bilances pārstrukturizācijas nodokļu sekas, liecina, ka neizmantotajiem uzkrājumiem VPT atjaunošanai Francijas iestādes bija uzlikušas uzņēmumu ienkamā nodokli ar 1997. gadā piemērojamo procentu likmi 41,66 %.

(89) Savukārt saskaņā ar Likuma Nr. 97-1026 [...] 4. pantu daļa šo uzkrājumu – koncedenta tiesības, kas atbilst jau veiktajām atjaunošanas operācijām, – FRF 14,119 miljardu apmērā tika pārceļta uz kapitālieguldījumiem, to neapliekot ar uzņēmumu ienkamā nodokli. [...] Komisijai nosūtītajā Nodokļu ģenerāldirekcijas 2002. gada 9. aprīļa komentārā Francijas iestādes [...] konstatē, ka “[*EDF* 1997. gadā] šādi iegūto nodokļu atvieglojumu iespējams novērtēt [FRF] 5,88 miljardu (14,119 x 41,66 %) apmērā”, proti, EUR 888,89 miljonu apmērā [...].

[..]

(91) Komisija uzskata, ka koncedenta tiesības bija jāaplūk ar nodokli tajā pašā laikā un ar tādā pašā procentu likmi kā pārējās grāmatvedības uzkrājumi, kas izveidoti ar nodokļu atvieglojumiem. Tas nozīmē, ka koncedenta tiesības FRF 14,119 miljardu apmērā bija jāpieskaita neizlietotajiem uzkrājumiem FRF 38,5 miljardu apmērā, lai tos aplūktu ar nodokli 41,66 % likmes apmērā, ko Francijas iestādes piemēro *EDF* bilances pārstrukturizāšanai. Nemaksājot visu uzņēmumu ienkamā nodokli, kas bija jāmaksā bilances pārstrukturizācijas laikā, *EDF* iekonomāja EUR

888,89 miljonus.

[..]

(95) Francijas iestādes turklāt apgalvo, ka 1997. gada grāmatvedības uzskaites reforma ir līdzvērtīga papildu kapitālieguldījumam par summu, kas vienāda ar daļu atbrīvojumu no nodokļa. Tādējādi tie esot ieguldījumi, nevis atbalsts. [..]

(96) Komisija šos argumentus var tikai noraidīt, atgādinot, ka privātie ieguldītāja princips var darboties vienīgi saimnieciskās darbības īstenošanā, nevis regulēšanas pilnvaru īstenošanā. Valsts iestāde nevar izmantot argumentu par iespējamu ekonomisko peļņu, ko tā varētu iegūt kā uzņēmuma pašniece, lai attaisnotu atbalstu, ko tā ir piešķirusi pārcavas gribas, izmantojot prerogāvas, kas tai ir attiecībā pret šo pašu uzņēmumu kā nodokļu administrācijai.

(97) Tiešām, lai gan dalībvalsts papildus valsts varas funkciju veikšanai var darboties kā akcionāre, tā nevar jaukt valsts funkcijas valsts varas īstenošanā ar valsts kā akcionāres funkcijām. Ataujot dalībvalstīm izmantot valsts varas prerogāvas, veicot investīcijas uzņēmumos, kas darbojas konkurencei atvērto tirgos, tiktu liegta Kopienas valsts atbalsta noteikumu lietderīgā iedarbība. Turklāt, lai gan Līgums saskaņā ar tā 295. pantu ir neitrāls attiecībā uz kapitāla pašumu, valsts uzņēmumi ir jāpakļauj tādēļ pašiem noteikumiem kā privāti uzņēmumi. Tomēr vienāda attieksme pret valsts un privātiem uzņēmumiem vairs nepastāvētu, ja valsts savas valsts varas prerogāvas izmantotu to uzņēmumu labā, kuros tā ir akcionāre.”

22 Pārsūdzētā sprieduma 51. punktā Vispārējā tiesa norādīja, ka, ieskaitot procentus, kas aprēķināti saskaņā ar apstrādātā lēmuma 4. pantu, kopējā summa, ko *EDF* tika līgts atlīdzināt, bija EUR 1,217 miljardi un ka *EDF* ir atlīdzinājusi šo summu Francijas valstij.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

23 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 27. aprīlī, *EDF* cēla prasību atcelt apstrādātā lēmuma 3. un 4. pantu.

24 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 17. augustā, Francijas Republika lūdza atņemt iestātes tiesvedībā *EDF* prasījumu atbalstam. Ar 2004. gada 20. septembra rīkojumu Vispārējās tiesas trešās palātas priekšsēdētājs atņēma šo iestādes lietu.

25 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā reģistrēts 2008. gada 3. martā, *Iberdrola SA* (turpmāk tekstā – “*Iberdrola*”) lūdza atņemt iestātes šajā tiesvedībā Komisijas prasījumu atbalstam. Tā kā minētais pieteikums par iestādes lietu tika iesniegts pārcavas Vispārējās tiesas Reglamenta 115. panta 1. punktā paredzētā sešu nedēļu termiņa beigās, ar 2008. gada 5. jūnija rīkojumu *Iberdrola* tika atļauts sniegt apsvērumus mutvārdu procesā Komisijas prasījumu atbalstam.

26 Prasības pamatojumā *EDF* izvirzīja trīs galvenos pamatus un divus pakārtotus pamatus.

27 Vispārējā tiesa pārbaudīja tikai pirmo galveno pamatu un otrā galvenā pamata pirmās trīs daļas. Pārsūdzētājā spriedumā tā noraidīja pirmo pamatu, kā arī otrā pamata pirmās divas daļas. Savukārt Vispārējā tiesa apmierināja otrā pamata trešo daļu un tādējādi atcēla apstrādātā lēmuma 3. un 4. pantu.

28 Prasības otrā pamata trešajā daļā *EDF* apgalvoja, ka apstrādātie pasākumi bija jākvalificē kā kapitālieguldījumi un jāanalizē vispārīgi valsts un *EDF* finansēto attiecību noskaidrošanas aspektā. Īstenojot šos pasākumus, valsts esot rīkojusies kā informāts privāts ieguldītājs tirgus

ekonomik?, kas Komisijai esot bijis j?p?rbauda, piem?rojot priv?t? ieguld?t?ja krit?riju.

29 Francijas Republika iest?j?s liet? *EDF* pras?jumu atbalstam, it ?paši attiec?b? uz min?to trešo da?u. *Iberdrola* iest?j?s liet? Komisijas pras?jumu atbalstam attiec?b? uz šo pašu da?u.

30 P?rs?dz?t? sprieduma 233.–237. punkt? Visp?r?j? tiesa uzskat?ja, ka, lai var?tu noteikt, vai Francijas valsts iesaist?šan?s *EDF* kapit?l? ir j?izv?rt? priv?t? ieguld?t?ja krit?rija aspekt?, ir j?noskaidro, vai min?t? iesaist?šan?s, ?emot v?r? t?s raksturu un priekšmetu, k? ar? izvirz?to m?r?i, ir ieguld?jums, k?du var?tu veikt priv?ts ieguld?t?js, un t?gad valsts k? ekonomisks uz??m?js to ir veikusi t?pat k? priv?ts ieguld?t?js, vai ar? t? ir j?uzskata par valsts intervenci valsts varas nes?jas status?, t?d?j?di izsl?dzot min?t? krit?rija piem?rošanu. It ?paši Visp?r?j? tiesa uzskat?ja, ka pas?kums nav j?p?rbauda tikai atkar?b? no t? formas un ar to vien, ka valsts iesaist?šan?s tiek veikta, izdodot likumu, nepietiek, lai tiktu noraid?ta iesp?ja, ka valsts dal?bai uz??muma kapit?l? ir ekonomisks m?r?is, k?ds var?tu b?t ar? priv?tam ieguld?t?jam.

31 Š? sprieduma 240.–242. punkt? Visp?r?j? tiesa atg?din?ja, ka “koncedenta ties?bas” tika tieši ietvertas kapit?lieguld?jumu posten? FRF 14,119 miljardu apm?r?, to neierakstot rezult?tu kont?. T? uzsv?ra, ka Komisija par valsts atbalstu bija uzskat?jusi tikai “koncedenta ties?bu” neaplikšanu ar nodokli pirms kapit?lieguld?juma veikšanas, jo visi lietas dal?bnieki piekrita, ka par summu FRF 14,119 miljardu apm?r? pirms t?s ierakst?šanas posten? “Kapit?lieguld?jumi” bija j?samaks? nodoklis.

32 Min?t? sprieduma 243.–245. punkt? Visp?r?j? tiesa uzskat?ja, ka apstr?d?tais pas?kums, kura m?r?is bija p?rstruktur?t *EDF* bilanci un palielin?t t?s pašu resursus, pats par sevi bija nevis nodok?u rakstura ties?bu norma, bet gan gr?matved?bas ties?bu norma, kurai ir ietekme uz nodok?iem. Tom?r t? konstat?ja, ka Komisija bija p?rbaud?jusi tikai min?t? pas?kuma ietekmi uz nodok?iem un preciz?jusi, ka, iev?rojot identific?t? labuma nodok?u tiesisko raksturu, tai nebija j??em v?r? ne veikt? kapit?la palielin?šana, ne priv?t? ieguld?t?ja krit?rijs, jo t?da atteikšan?s no nodok?a par?da k? šaj? liet? apstr?d?t? izriet?ja no valsts varas prerogativu ?stenošanas.

33 Š? paša sprieduma 247.–250. punkt? Visp?r?j? tiesa uzskat?ja, ka, ?emot v?r? ar apstr?d?to pas?kumu veikto *EDF* rekapitaliz?cijas m?r?i, tikai apstr?d?t? par?da nodok?u raksturs ne??va Komisijai atteikties no priv?t? ieguld?t?ja krit?rija piem?rošanas. T? uzskat?ja, ka Komisijai bija pien?kums p?rbaud?t attiec?g? ieguld?juma ekonomisko j?gu, nov?rt?jot, vai priv?ts ieguld?t?js t?dos pašos apst?k?os b?tu veicis l?dz?gas summas ieguld?jumu *EDF*. Š?ds pien?kums Komisijai faktiski past?vot neatkar?gi no t?, k?d? veid? valsts kapit?lu ir ieguld?jusi.

34 P?rs?dz?t? sprieduma 251. un 252. punkt? Visp?r?j? tiesa preciz?ja, ka neb?tu izsl?dzams, ka veids, k?d? attiec?gais ieguld?jums ir veikts, var rad?t atš?ir?bas kapit?la sav?kšanas izmaksu un kapit?la nest?s pe??as aspekt?, kas var?tu likt dom?t, ka priv?ts ieguld?t?js l?dz?gos apst?k?os š?du ieguld?jumu neb?tu veicis. Tom?r, lai to secin?tu, vispirms ir j?veic ekonomiska anal?ze, piem?rojot priv?t? ieguld?t?ja krit?riju. Visp?r?j? tiesa uzskat?ja, ka š?da anal?ze bija pamatota, jo, pirmk?rt, kapit?la palielin?šana var izriet?t no par?da, ko uz??mums ir par?d? priv?tam akcion?ram, ieguld?šanas un, otrk?rt, likuma izmantošanu šaj? nol?k? var?ja uzskat?t par oblig?t?m sek?m tam, ka paši noteikumi par *EDF* kapit?lu bija noteikti likum?.

35 T?p?c min?t? sprieduma 253. punkt? Visp?r?j? tiesa secin?ja, ka, iev?rojot vajadz?bu apstr?d?to pas?kumu izv?rt?t t? apst?k?os, Komisija nevar?ja p?rbaud?t tikai ietekmi nodok?u zi??, bet tai vienlaikus bija j?p?rbauda, vai bija pamatoti argumenti, ka atteikšanas no nodok?u par?da, p?rstruktur?jot *EDF* bilanci un palielinot kapit?lu, var uzskat?t par dar?jumu, kas atbilst priv?t? ieguld?t?ja krit?rijam.

36 Turpin?jum? Visp?r?j? tiesa min?t? sprieduma 254.–259. punkt? noraid?ja Komisijas

argumentu, ka privātam ieguldītājam kritērijs nevar būt tikt piemērots, jo Francijas valsts šajā lietā bija izmantojusi savas valsts varas prerogāvas, izmantojot likumu, lai atteiktos no parāda. Šajā ziņā konstatēja, ka šajā lietā nevar būt par valsts pienākumiem valsts varas īstenošanas statuss un nebija jānovērtē zināmas izmaksas, kas valstij izrietēja no tās valsts varas pienākumiem.

37 Šī paša sprieduma 260.–263. punktā Vispārīgā tiesa noraidīja Komisijas argumentu, ka privātam ieguldītājam kritērijs nevar tikt piemērots nodokļu parāda pārvēršanai kapitālā, jo uzņēmums nekad nevarētu būt parādā privātam ieguldītājam šādu parādu, bet tikai civiltiesā vai komerciesā parādu. Saskaņā ar Vispārīgās tiesas viedokli privātam ieguldītājam kritērija mērķis tieši ir pārbaudīt, vai, lai gan valstij ir tādā līdzekļi, kuru nav privātam ieguldītājam, šis pārdarītais tādā pašā apstākļos būtu piemēris lēmumu veikt līdzīgu ieguldījumu. Tāpēc kapitāla pārvērstā parāda raksturam un tam, ka privātam ieguldītājam neviens nevar būt parādā nodokļu parādu, neesot nozīmes.

38 Pārsūdzētā sprieduma 264.–277. punktā Vispārīgā tiesa noraidīja Komisijas argumentu, ka privātam ieguldītājam līdzīgā situācijā būtu bijis jāmaksā nodoklis, bet tas tāpēc tam noteikti radītu lielākas izmaksas, jo, lai piešķirtu EUR 100, tādā ieguldītājam reāli būtu bijuši nepieciešami EUR 141,66.

39 Šajā ziņā, pirmkārt, Vispārīgā tiesa norādīja, ka *EDF* un Francijas Republika ir apgalvojušas un Komisija pati šo sprieduma 16. punktā minēto lēmumu uzskatīja par oficiālu izmeklēšanas procedūru 51. punktā ir uzskatījusi, ka saskaņā ar Francijas tiesību aktiem ar parāda, ko uzņēmuma akcionāram ir parādā uzņēmums, inkorporāšanu veiktas kapitāla palielināšanas radītās neto aktīvu izmaiņas netiek ņemtas vērā uzņēmumu ienākuma nodokļa aprēķinā un ka tādējādi šo parāda pārvēršana kapitālā nenozīmē, ka šo parāda summa būtu apliekama ar nodokli.

40 Otrkārt, Vispārīgā tiesa uzskatīja, ka Komisijas arguments bija pretrunā tam, ko tās katra priekšrocība bija definējusi apstrīdētajā lēmumā, jo šis arguments lika pārbaudīt kopējās izmaksas, kas rastos privātam ieguldītājam, lai ieguldītu FRF 14,119 miljardus, kaut gan koncedenta tiesību pārgrupāšanu šīs summas apmērā Komisija par atbalstu neuzskatīja.

41 Treškārt, Vispārīgā tiesa uzskatīja, ka Komisijas arguments nebija konsekvents, jo tā atzina, ka tās būtu pārbaudījusi papildu kapitālieguldījumu FRF 5,88 miljardu apmērā, – summu, ko Vispārīgā tiesa kādā ziņā norādīja kā FRF 5,6 miljardus, – ja *EDF* iepriekš būtu šo summu samaksājusi nodokļos un vēlāk Francijas Republika tai šo pašu summu būtu atdevusi atpakaļ, jo tādā gadījumā un tikai tādā gadījumā valsts un privāta ieguldītāja attiecīgās izmaksas būtu iespējams salīdzināt. Tātad Vispārīgā tiesa uzskatīja, ka tādā gadījumā izmaksas attiecīgajai valstij faktiski būtu tādā pašā un *EDF* saņemtā summa būtu tāda pati kā tās, ko tā saņemta apstrīdētā pasākuma rezultātā.

42 Ceturtkārt, Vispārīgā tiesa uzskatīja, ka, pieņemot, ka privātam ieguldītājam tiešām būtu jāmaksā nodoklis, tam ar parāda inkorporāciju veikta kapitālieguldījuma izmaksas būtu bijušas FRF 5,88 miljardi, kas tāpēc ir tāda pati summa kā tās, ko šajā lietā ir samaksājusi Francijas valsts. Turklāt tikai privātam ieguldītājam kritērija piemērošana būtu nevienlīdzīga un eventueli konstatēt iespējams izmaksu atšķirības.

43 Piektkārt, Vispārīgā tiesa uzskatīja, ka, pat ja rekapitalizācijas izmaksas, kas šajā gadījumā bija FRF 14,119 miljardi, Francijas valstij būtu bijušas vienas ar nulli, bet privātam ieguldītājam – FRF 5,88 miljardi, šo izmaksu starpība neliegtu piemērot privātam ieguldītājam kritēriju.

44 Pārsūdzētā sprieduma 283. punktā Vispārīgā tiesa noraidīja Komisijas argumentu, ka privātam ieguldītājam kritērija piemērošanas pieaušana varētu novest pie tā, ka tiktu atauti visi dalībvalstu noteiktie nodokļu atbrīvojumi. Šajā ziņā Vispārīgā tiesa, pirmkārt, atgādināja, ka šeit

runa nav par vienkāršu uzņēmumam piešķirtu nodokļa atbrīvojumu, bet gan par atteikšanos no nodokļa parāda, palielinot kapitālu tādā uzņēmumā, kura vienīgais akcionārs ir valsts, un, otrkārt, uzskatīja, ka nevar iepriekš lemt par šīs kritērija piemērošanas rezultātu, bez kā tas nebūtu derīgs.

Tiesvedība Tiesā

45 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2010. gada 29. jūlijā, EBTA Uzraudzības iestāde lūdz atļaut iestāties lietā Komisijas prasījumu atbalstam.

46 Ar 2010. gada 2. septembra rīkojumu Tiesas priekšsēdētājs tai atļāva iestāties lietā.

Lietas dalībnieku prasījumi

47 Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu, ciktāl Vispārējā tiesa ar to ir atcēlusi apstrādātā lēmuma 3. un 4. pantu un piespriedusi Komisijai segt savus, kā arī atlīdzināt *EDF* tiesāšanās izdevumus;
- noraidīt *EDF* pirmajā tiesu instancē celtā otrā pamata trešo daļu;
- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai atkārtotai izskatīšanai, un
- atlikt jautājuma par tiesāšanās izdevumu atlīdzību izlemšanu.

48 EBTA Uzraudzības iestādes prasījumi Tiesai ir šādi:

- apmierināt apelācijas sūdzību un atcelt pārsūdzēto spriedumu, un
- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai.

49 *Iberdrola* prasījumi Tiesai ir šādi:

- apmierināt apelācijas sūdzību un atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- noraidīt *EDF* otrā pamata trešo daļu;
- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, un
- piespriest *EDF* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ieskaitot tos, kas radušies *Iberdrola*.

50 *EDF* un Francijas Republikas prasījumi Tiesai ir šādi:

- apelācijas sūdzību noraidīt, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

51 Apelācijas sūdzības pamatojumā Komisija izvirza divus pamatus – pirmo par faktu sagrozīšanu un otro par kādu tiesību piemērošanu, interpretējot EKL 87. pantu, precīzāk nosakot tirgus ekonomiskā informāta privātā ieguldītāja kritērija piemērojamību un saturu.

52 Vispirms ir jāizskata otrais pamats.

53 Otrais pamats ir iedal?ms ?etr?s da??s, kas ir izskat?mas kop?.

Lietas dal?bnieku argumenti

54 Otr? pamata pirmaj? da?? Komisija apgalvo, ka Visp?r?j? tiesa, pamatojoties uz Francijas valsts izvirz?to m?r?i, lai noteiktu, vai t? r?koj?s k? akcion?re vai k? valsts varas nes?ja, ir pie??vusi k??du ties?bu piem?rošan?. EKL 87. panta 1. punkt? neesot veikta noš?iršana atkar?b? no valsts iesaist?šan?s m?r?a.

55 Komisija apgalvo, ka krit?rijs, kas ir pamatots ar min?t?s dal?bvalsts nodomu, ne?auj noš?irt, kad valsts iesaist?šan?s notiek akcion?res status? un kad tas notiek valsts varas nes?jas status?. Saska?? ar š?s iest?des viedokli š?ds krit?rijs ir subjekt?vs un ar to ir viegli manipul?t.

56 Otr? pamata otraj? da?? Komisija vispirms uzskata, ka Visp?r?j? tiesa nav m??in?jusi noskaidrot, vai Francijas valsts ?stenot? r?c?ba ir l?dz?ga priv?ta ieguld?t?ja r?c?bai, jo t?s anal?z? tika ?emta v?r? nevis Likum? Nr. 97-1026 paredz?t? “?s? sh?ma”, bet gan “gar? sh?ma”, kas vispirms ietvertu summas bez nodok?a iek?aušanu posten? “Kapit?lieguld?jumi”, p?c tam l?gumu EDF samaks?t attiec?go uz??mumu ien?kuma nodokli par neto akt?vu izmai??m un visbeidzot – papildu kapit?lieguld?juma samaks?t?s nodok?a summas apm?r? veikšanu.

57 Ta?u saska?? ar Komisijas viedokli viena vai otra procesa izv?le nav nenoz?m?ga, jo “gar?s sh?mas” gad?jum? valsts budžetam tiek garant?ta p?rskat?m?ba, bet šaj? liet? piem?rot?s “?s?s sh?mas” gad?jum? iesaist?tie l?dzek?i tiek novirz?ti ?rpus jebk?das budžet?ras discipl?nas. T?d?j?di tiekot apdraud?ta vienl?dz?ga nodok?u uzlikšana, jo EDF esot guvusi labumu no ?pašas attieksmes bez jebk?das p?rskat?m?bas.

58 Otrk?rt, Komisija Visp?r?jai tiesai p?rmet, ka t? nav ??musi v?r? vajadz?bu noteikt atskaites priv?to ieguld?t?ju, jo judikat?r? ir paredz?ta re?la tirgus ekonomik? eksist?joša sal?dzin?juma krit?rija defin?šana. Saska?? ar š?s iest?des teikto Tiesa no priv?t? ieguld?t?ja krit?rija piem?rojam?bas ir izsl?gusi situ?cijas, kur?s nepast?v re?ls uz??m?js, ar kuru var?tu sal?dzin?t valsts r?c?bu.

59 Trešk?rt, Komisija uzskata, ka Francijas valsts r?c?bu nevar?tu b?t veicis priv?ts ieguld?t?js, jo tam b?tu bijis j?samaks? uz??mumu ien?kuma nodoklis un tas to neb?tu var?jis p?rv?st kapit?l?. Tikai valsts nodok?u administr?cijas status? r?c?b? v?l esot var?jusi b?t attiec?g? naudas summa. Ta?u priv?t? ieguld?t?ja krit?rija m?r?is ir p?rbaud?t, vai l?dz?gos apst?k?os b?tu bijis iesp?jams veikt priv?tu ieguld?jumu.

60 Ceturtk?rt, Komisija uzskata, ka priv?t? ieguld?t?ja krit?rija m?r?is, k? to izprot Visp?r?j? tiesa, ir p?rbaud?t visu valsts darb?bu no t?s ienes?guma viedok?a, bet tas ?aujot valsts uz??mumiem g?t labumu no sava ?pašnieka statusa.

61 Otr? pamata trešaj? da?? Komisija apgalvo, ka, ?emot v?r? tikai šo ienes?guma aspektu un valsts iesp?ju izmantot savas valsts varas prerogat?vas, ar Visp?r?j?s tiesas veikto anal?zi tiek p?rk?pts valsts un priv?to uz??mumu vienl?dz?gas attieksmes princips, rad?ti konkurences izkrop?ojumi, kas ir pret?ji EKL 295. un 87. pantam, un non?kts pretrun? priv?t? ieguld?t?ja krit?rija izvirz?tajam m?r?im. Šis krit?rijs faktiski k??stot par l?dzekli, ar kuru tiek izsl?gta atbalsta kvalifik?cija attiec?b? uz pas?kumiem, kurus priv?ts ieguld?t?js nevar?tu ?stenot.

62 Otr? pamata ceturtaj? da?? Komisija vispirms apgalvo, ka Visp?r?j? tiesa nav iev?rojusi noteikumus par pier?d?šanas pien?kuma p?reju. Saska?? ar t?s teikto, kad visi p?r?jie valsts

atbalsta pastāvīšanas noteikumi ir izpildīti, dalībvalstij, kas pamatojas uz privāto ieguldītāja kritērija izņēmumu, ir jāpierāda, ka ir izpildīti nosacījumi, kas noteikti šā izņēmuma akceptēšanai.

63 Taču neesot strīda par to, ka Francijas iestādes administratīvajā procesā minēja tikai ienesīguma prognozes, bet to apgalvojumu pamatošanai nebija iesniegti nekādi dati. Turklāt neviens no lietas materiāliem neesot liecinājis, ka Francijas valsts būtu plānojusi apmaiņu pret apstrīdēto atbrīvojumu no nodokļa saņemšanas potenciālu pešu. Šādos apstākļos Komisija uzskata, ka no tās nevar prasīt, lai tā veiktu attiecīgā nodokļa atbrīvojuma pārbaudi minētā kritērija aspektā.

64 Otrkārt, Komisija atgādina, ka Izmuma valsts atbalsta jomā tiesiskums ir jāvērtē, pamatojoties uz informāciju, kāda varēja būt Komisijas rīcībā Izmuma pieņemšanas brīdī. Taču no iepriekš minētā izrietot, ka šajā brīdī Komisijas rīcībā nebija neviena pierādījuma, kas varētu liecināt par privāto ieguldītāja kritērija nozīmību.

65 *Iberdrola* atkārtoti Komisijas argumentus un attiecībā uz otrā pamata pirmo daļu piebilst, ka, piešķirot galveno lomu valsts izvirzītajam mērķim, Vispārējā tiesa esot ignorējusi atšķirības, kādas pastāv starp valsti akcionāri un valsti, kas darbojas valsts varas nesēja statusā. Tādējādi nevienlīdzība starp privāto uzņēmuma rīcībā esošiem līdzekļiem un valsts rīcībā esošiem līdzekļiem zēdot iespējamo izvirzīto mērķu saplūšanas dēļ.

66 *Iberdrola* precīzā, ka neviens privāts uzņēmums nevar noteikt noteikumus, kuriem ir pakāauta nodokļa uzlikšana, un uzskata, ka, tā kā saimnieciska darbība ietver preču vai pakalpojumu piedāvāšanu konkrētā tirgū, varas šenošana nodokļu jomā šajā darbībā neietilpst. *Iberdrola* piebilst, ka tas, ka valstij tiek aizliegts tai nodokļu jomā esošo varu izmantot valsts uzņēmumu labā, nerada nekādu diskrimināciju, jo valsts tāpat var veikt kapitālieguldījumu.

67 Runājot par otrā pamata otro daļu, *Iberdrola* precīzā, ka, ja Francijas valsts būtu iekasējusi nodokli un to pēc tam ietvērusi savā budžetā, nav zināms, vai tā būtu veikusi apstrīdētās summas ieguldījumu EDF kapitālā, jo Izmuma par šādu ieguldījumu šenošanas procedūras, kontroles un strīdu izšķiršanas būtu bijušas citādas nekā tās, kas piemērojamas apstrīdētajai atbrīvošanai no nodokļa.

68 Runājot par otrā pamata trešo daļu, *Iberdrola* apgalvo, ka akcionāra darbību nošķiršana no tām, kas ietilpst valsts varas šenošanas prerogātvās, ir domāta, lai novērstu interešu konfliktus un saglabātu uzņēmumiem vienlīdzīgās iespējas. Taču Vispārējās tiesas domu gājijens šādu dalībvalstīm izmantot savas prerogātvās, lai atbrīvotu valsts uzņēmumus no zināmiem pienākumiem, kādi ir privātiem uzņēmumiem.

69 EBTA Uzraudzības iestāde atkārtoti Komisijas un *Iberdrola* argumentus. Runājot par otrā pamata pirmo daļu, tā uzskata, ka dalībvalsts nodomi nebūtu jāvērtē, pat ja tos varētu noteikt precīzi. Pamatojoties uz objektīviem un pārbaudāmiem kritērijiem, esot jānosaka, vai valsts ir rīkojusies valsts varas nesēja statusā vai privāto ieguldītāja statusā.

70 EBTA Uzraudzības iestāde norāda, ka valsts iekasē nodokļus, šenojot valsts varu, un tā uzskata, ka tāpēc atteikšanās no nodokļu parāda tiek veikta šajos pašos ietvaros. Šādu valsts rīcību nevarot salīdzināt ar privāto ieguldītāja rīcību.

71 Run?jot par otr? pamata otro da?u, EBTA Uzraudz?bas iest?de uzsver, ka *EDF* par?ds Francijas valstij bija nevis komerci?ls vai l?gumtiesisks, bet gan nodok?u par?ds. Saska?? ar min?t?s Uzraudz?bas iest?des viedokli Visp?r?jai tiesai t? viet?, lai sal?dzin?tu subjekt?vi fikt?vu Francijas valsts r?c?bu ar hipot?tiska priv?ta ieguld?t?ja r?c?bu, š?s valsts re?l? r?c?ba esot bijusi j?sal?dzina nevis ar kreditora, bet gan ar tirg? past?voša ieguld?t?ja r?c?bu.

72 EBTA Uzraudz?bas iest?de preciz?, ka finanšu kr?ze ir apliecin?jusi, ka š?d?s situ?cij?s ir j?piem?ro skaidrs un viegli ?stenojams krit?rijs, kas pamatots ar objekt?viem faktoriem, kurus ir iesp?jams p?rbaud?t ties?. Ta?u Visp?r?j?s tiesas izv?l?t? pieeja šai pras?bai neatbilstot.

73 Run?jot par otr? pamata ceturto da?u, EBTA Uzraudz?bas iest?de uzsver, ka Visp?r?j?s tiesas noteikt? pier?d?šanas pien?kuma mai?a iest?des, kur?m ir uzdots p?rbaud?t valsts atbalstu, nost?da sarež?t? situ?cij?, jo t?s l?mumus var pie?emt, tikai pamatojoties uz to r?c?b? esošo inform?ciju. Komisija nevar?tu p?c savas iniciat?vas piem?rot priv?t? ieguld?t?ja krit?riju.

74 *EDF* un Francijas Republika l?dz noraid?t otro apel?cijas pamatu. It ?paši saska?? ar *EDF* un Francijas Republikas teikto Visp?r?j? tiesa pamatoti ir spriedusi, ka šaj? liet? bija piem?rojams priv?t? ieguld?t?ja krit?rijs un ka, uzreiz noraidot šo krit?riju, Komisija nebija izpild?jusi tai noteiktos procesu?los pien?kumus.

Tiesas v?rt?jums

75 Komisija, EBTA Uzraudz?bas iest?de un *Iberdrola* Visp?r?jai tiesai b?t?b? p?rmet, ka t? šaj? liet? ir p?rbaud?jusi priv?t? ieguld?t?ja krit?rija piem?rojam?bu, pirmk?rt, šaj? zi?? ?emot v?r? Francijas valsts izvirz?to m?r?i, kad t? veica apstr?d?to pas?kumu, otrk?rt, sajaucot lomas, k?das ir valstij akcion?rei un valstij, kad t? ?steno savas pilnvaras nodok?u jom?, trešk?rt, p?rk?pjot vienl?dz?gas attieksmes pret valsts un priv?tiem uz??mumiem principu un, ceturtk?rt, p?rk?pjot noteikumus par pier?d?šanas pien?kuma p?reju.

76 No judikat?ras izriet, ka pas?kums, kas tiek veikts ar valsts l?dzek?iem un nost?da uz??mumu, kas no t? g?st labumu, finansi?li izdev?g?k? situ?cij? nek? t? konkurentus, un kas t?p?c izkrop?o vai draud izkrop?ot konkurenci un ietekm? tirdzniec?bu starp dal?bvalst?m, nevar uzreiz tikt atbr?vots no kvalific?šanas par "atbalstu" EKL 87. panta izpratn? min?t?s valsts izvirz?to m?r?u d?? (šaj? zi?? skat. 1999. gada 19. maija spriedumu liet? C-6/97 It?lija/Komisija, *Recueil*, I-2981. lpp., 15. punkts; 2000. gada 19. septembra spriedumu liet? C-156/98 V?cija/Komisija, *Recueil*, I-6857. lpp., 25. punkts un taj? min?t? judikat?ra, k? ar? 2011. gada 9. j?nija spriedumu apvienotaj?s liet?s C-71/09 P, C-73/09 P un C-76/09 P *Comitato "Venezia vuole vivere"* u.c./Komisija, Kr?jums, I-4727. lpp., 94. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

77 Tik tieš?m, š?s ties?bu normas 1. punkt? valsts iejaukšan?s pas?kumi netiek noš?irti atkar?b? no to iemesliem vai m?r?iem, bet gan tiek defin?ti atbilstoši to sek?m (iepriekš min?tais spriedums apvienotaj?s liet?s *Comitato "Venezia vuole vivere"* u.c./Komisija, 94. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

78 Tom?r no past?v?g?s judikat?ras ar? izriet, ka nosac?jumi, kuriem ir j?atbilst pas?kumam, lai to var?tu kvalific?t par "atbalstu" EKL 87. panta izpratn?, nav izpild?ti, ja valsts uz??mums, kas sa?em labumu, t?du pašu labumu k? to, kas ir nodots t? r?c?b? no valsts l?dzek?iem, var?tu sa?emt apst?k?os, kas atbilst parastiem tirgus apst?k?iem, un šis nov?rt?jums valsts uz??mumu gad?jum? princip? notiek, piem?rojot priv?t? ieguld?t?ja krit?riju (šaj? zi?? skat. 1991. gada 21. marta spriedumu liet? C-303/88 It?lija/Komisija, *Recueil*, I-1433. lpp., 20. punkts; 2002. gada 16. maija spriedumu liet? C-482/99 Francija/Komisija, *Recueil*, I-4397. lpp., 68.–70. punkts, k? ar? iepriekš min?to spriedumu apvienotaj?s liet?s *Comitato "Venezia vuole vivere"* u.c./Komisija, 91.

punkts un taj? min?t? judikat?ra).

79 It ?paši no judikat?ras izriet, ka, lai nov?rt?tu, vai to pašu pas?kumu parastos tirgus apst?k?os b?tu veicis priv?ts ieguld?t?js, kas ir situ?cij?, kura b?tu vistuv?k? valsts situ?cijai, v?r? ir j??em tikai priekšroc?bas un pien?kumi, kas ir saist?ti ar valsts situ?ciju akcion?res status?, izsl?dzot tos, kas ir saist?ti ar t?s valsts varas nes?jas statusu (šaj? zi?? skat. 1986. gada 10. j?lija spriedumus liet? 234/84 Be??ija/Komisija, *Recueil*, 2263. lpp., 14. punkts, un liet? 40/85 Be??ija/Komisija, *Recueil*, 2321. lpp., 13. punkts, k? ar? 1994. gada 14. septembra spriedumu apvienotaj?s liet?s no C-278/92 l?dz C-280/92 Sp?nija/Komisija, *Recueil*, I-4103. lpp., 22. punkts, un 2003. gada 28. janv?ra spriedumu liet? C-334/99 V?cija/Komisija, *Recueil*, I-1139. lpp., 134. punkts).

80 No t?, k? pamatoti apgalvo Komisija, EBTA Uzraudz?bas iest?de, k? ar? *Iberdrola* un k? Visp?rj? tiesa ir nol?musi p?rs?dz?t? sprieduma 223.–228. punkt?, izriet, ka ir j?noš?ir valsts k? uz??muma akcion?res loma, no vienas puses, un valsts loma valsts varas nes?jas status?, no otras puses.

81 T?d?j?di priv?t? ieguld?t?ja krit?rija piem?rojam?ba galu gal? ir atkar?ga no t?, ka attiec?g? dal?bvalsts pieš?ir ekonomiskas priekšroc?bas tai piederošam uz??mumam akcion?res status?, nevis valsts varas nes?jas status?.

82 No t? izriet, ka, ja dal?bvalsts administrat?vaj? proces? atsaucas uz min?to krit?riju, tai šaubu gad?jum? ir p?rliecinoši un ar objekt?viem un p?rbaud?miem pier?d?jumiem j?pier?da, ka ?stenotais pas?kums izriet no t?s k? akcion?res statusa.

83 Šiem pier?d?jumiem ir skaidri j?apl?cina, ka attiec?g? dal?bvalsts pirms vai vienlaikus ar ekonomisk?s priekšroc?bas pieš?iršanu (šaj? zi?? skat. iepriekš min?to spriedumu liet? Francija/Komisija, 71. un 72. punkts) ir pie??musi l?mumu ar faktiski ?stenoto pas?kumu veikt ieguld?jumu kontrol?taj? valsts uz??mum?.

84 Šaj? zi?? it ?paši tiek pras?ti pier?d?jumi, kas apl?cina, ka šis l?mums ir pamatots ar ekonomiskiem v?rt?jumiem, kas ir sal?dzin?mi ar tiem, ko konkr?t?s lietas apst?k?os pirms min?t? ieguld?juma veikšanas b?tu licis izstr?d?t? sapr?t?gs priv?ts ieguld?t?js, kurš ir iesp?jami vistuv?k? situ?cij? tai, k?d? ir min?t? dal?bvalsts, lai noskaidrotu š?da ieguld?juma ienes?gumu n?kotn?.

85 Savuk?rt ekonomiskie v?rt?jumi, kas ir veikti p?c min?t?s priekšroc?bas pieš?iršanas, retrospekt?vs konstat?jums par attiec?g?s dal?bvalsts veikta ieguld?juma faktisko ienes?gumu vai v?l?ki pamatojumi faktiski veikt?s r?c?bas izv?lei nav pietiekami, lai tiktu pier?d?ts, ka š? dal?bvalsts pirms vai vienlaikus ar šo pieš?iršanu ir pie??musi š?du l?mumu akcion?res status? (šaj? zi?? skat. iepriekš min?to spriedumu liet? Francija/Komisija, 71. un 72. punkts).

86 Ja attiec?g? dal?bvalsts Komisijai iesniedz pras?t? rakstura pier?d?jumus, šai p?d?jai ir j?veic visaptverošs nov?rt?jums, ?emot v?r? ne tikai š?s dal?bvalsts iesniegtos pier?d?jumus, bet ar? visus citus pier?d?jumus, kas ir b?tiski liet?, tai ?aujot noteikt, vai attiec?gais pas?kums ir min?t?s dal?bvalsts kompetenc? akcion?res status? vai valsts varas nes?jas status?. Šaj? zi??, k? Visp?rj? tiesa ir spriedusi p?rs?dz?t? sprieduma 229. punkt?, noz?me it ?paši ir š? pas?kuma raksturam un priekšmetam, apst?k?iem, k?dos tas tiek veikts, k? ar? izvirz?tajam m?r?im un min?tajam pas?kumam piem?rojamajiem noteikumiem.

87 Tādējādi šīs lietas apstākļos Vispārējā tiesa pamatoti ir nospriedusi, ka Francijas valsts izvirzītais mērķis prasītājam kopējā novērtējumā bija jāemams vērā, lai noteiktu, vai minētā valsts tiešām bija rīkojusies akcionāres statusā un vai tāpēc šajā lietā bija piemērojams privātā ieguldītāja kritērijs.

88 Par jautājumu, vai privātā ieguldītāja kritērija piemērojamību šajā gadījumā varētu noraidīt tikai tāpēc, ka Francijas valsts izmantotajiem līdzekļiem bija nodokļu raksturs, ir jāatgādina, ka EKL 87. panta 1. punkts ir paredzēts, ka ar iekšējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko jebkādā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropojumus, ciktā līdā atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm (skat. iepriekš minēto 2000. gada 19. septembra spriedumu lietā Vācijas/Komisija, 25. punkts un tajā minētā judikatūra).

89 Turklāt, kā ir norādīts šā sprieduma 78. punktā, privātā ieguldītāja kritērija piemērošana ir paredzēta, lai noteiktu, vai jebkāda forma piešķirtā ekonomiskā priekšrocība no valsts līdzekļiem valsts uzņēmumam tās ietekmes dēļ var radīt vai draudēt radīt konkurences izkropojumus un ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm.

90 Tādējādi šā tiesību norma un šis kritērijs ir paredzēti, lai novērstu, ka ar valsts līdzekļiem valsts uzņēmums tiktu nostādīts finansiāli izdevīgākā situācijā par tās konkurentiem (šajā ziņā skat. 1994. gada 15. marta spriedumu lietā C-387/92 *Banco Exterior de España*, *Recueil*, I-877. lpp., 14. punkts, un iepriekš minēto 1999. gada 19. maija spriedumu lietā Itālija/Komisija, 16. punkts).

91 Tāpat priekšrocība saņēmēja valsts uzņēmuma finansiālā situācija ir atkarīga ne tikai no tā, kā šā priekšrocība ir piešķirta neatkarīgi no tās rakstura, bet arī no tā, kāda ir summa, kas galu galā tam tiek piešķirta. Vispārējā tiesa, nepieļaujot kādu tiesību piemērošanu, ir koncentrējusi privātā ieguldītāja kritērija piemērojamības analīzi uz EDF finansiālās situācijas uzlabošanu, ievērojot elektrības tirgus atvēršanu konkurencei, un uz attiecīgā pasākuma ietekmi uz konkurenci, nevis uz Francijas valsts izmantoto līdzekļu nodokļu raksturu.

92 Tāpēc no visa iepriekš minētā izriet, ka, ņemot vērā EKL 87. panta 1. punkta un privātā ieguldītāja kritērija mērķus, ekonomiska priekšrocība, pat ja tā ir piešķirta no nodokļa rakstura līdzekļiem, ir jānovērtē, it īpaši ņemot vērā privātā ieguldītāja kritēriju, ja konkrētajā gadījumā nepieciešams visaptverošs novērtējuma beigās tiek noskaidrots, ka attiecīgā dalībvalsts, lai gan tā ir izmantojusi šādus valsts varas rīcības esošus līdzekļus, tomēr ir piešķirusi minēto priekšrocību tai piederošā uzņēmuma akcionāres statusā.

93 No tā izriet, ka ar Vispārējās tiesas pārsūdzētā sprieduma 250. punktu izdarīto konstatējumu, ka Komisijas pienākums pārbaudīt, vai valsts kapitālu ir ieguldījusi apstākļos, kas atbilst parastiem tirgus apstākļiem, faktiski pastāv neatkarīgi no tā, kādā veidā valsts kapitālu ir ieguldījusi, nav pieļauta nekāda kāda tiesību piemērošana.

94 Runājot par Komisijas, EBTA Uzraudzības iestādes un *Iberdrola* argumentu, ka privāts ieguldītājs līdzīgos apstākļos nebūtu varējis veikt tādu ieguldījumu, kādu veica Francijas valsts, jo tam vispirms būtu bijis jāsamaksā nodoklis un tikai minētās valsts rīcības nodokļu administrācijas statusā varēja būt šim nodoklim atbilstošas naudas summas, ir jānorāda, ka, pirmkārt, saistībā ar attiecīgo grāmatvedības darījumu minētais nodoklis būtu jāmaksā tieši privātajam uzņēmumam, kas ir EDF situācijā, nevis tās akcionāram.

95 Šaj? gad?jum? priv?t? ieguld?t?ja krit?rija piem?rošana t?p?c b?tu ??vusi noteikt, vai priv?ts akcion?rs var?tu l?dz?gos apst?k?os ieguld?t naudas summu, kas ir vien?da ar nesamaks?to nodokli, uz??mum?, kas ir *EDF* situ?cijai l?dz?g? situ?cij?.

96 Otrk?rt, k? Visp?r?j? tiesa ar? ir nor?d?jusi p?rs?dz?t? sprieduma 275. un 276. punkt?, iesp?jamas atš?ir?bas starp izmaks?m, kas rodas priv?tam ieguld?t?jam, un izmaks?m, kas rodas ieguld?t?jai valstij, neliedz piem?rot priv?t? ieguld?t?ja krit?riju. Šis krit?rijs faktiski tieši ?auj noteikt, vai past?v š?da atš?ir?ba, un to ?emt v?r?, izv?rt?jot, vai ir izpild?ti ar min?to krit?riju noteiktie nosac?jumi.

97 No t? izriet, ka pret?ji Komisijas, EBTA Uzraudz?bas iest?des un *Iberdrola* apgalvotajam Visp?r?j?s tiesas veiktaj? anal?z? nav p?rk?pts valsts un priv?to uz??mumu vienl?dz?gas attieksmes princips, t? nerada konkurences izkrop?ojumus un nav pretrun? priv?t? ieguld?t?ja krit?rija piem?rošanas m?r?im.

98 T?p?c, uzskatot, ka priv?t? ieguld?t?ja krit?riju var piem?rot ar? gad?jum?, kad ir izmantoti nodok?u rakstura l?dzek?i, Visp?r?j? tiesa nav pie??vusi k??du ties?bu piem?rošan?.

99 Ir j?piebilst, ka ar p?rs?dz?to spriedumu Visp?r?j? tiesa nav iepriekš izl?musi ne jaut?jumu par š? krit?rija piem?rojam?bu šaj? liet?, ne ar?, k? t? ir nor?d?jusi š? sprieduma 283. punkt?, jaut?jumu par š? krit?rija iesp?jam?s piem?rošanas izn?kumu.

100 It ?paši, p?rbaudot tikai to, vai priv?t? ieguld?t?ja krit?rija piem?rojam?ba var?ja tikt izsl?gta tikai t?p?c, ka Francijas valsts bija izmantojusi nodok?u rakstura l?dzek?us, Visp?r?j? tiesa nek?di nav izdar?jusi anal?zi, kas ?autu dal?bvalst?m š? krit?rija piem?rošan? ?emt v?r? priekšroc?bas un pien?kumus, kas saist?ti ar to valsts varas nes?ju statusu vai subjekt?viem un manipul?cij?m pak?autiem pier?d?jumiem.

101 Run?jot par to, vai šaj? liet? bija j?nosaka atsauces ieguld?t?js, ir j?nor?da, ka judikat?ra, uz kuru šaj? zi?? pamatojas Komisija, EBTA Uzraudz?bas iest?de un *Iberdrola*, attiecas uz situ?ciju, kad nepast?v nek?das iesp?jas sal?dzin?t valsts uz??muma situ?ciju ar t?da priv?ta uz??muma situ?ciju, kurš nedarbojas rezerv?t? nozar? (šaj? zi?? skat. 2003. gada 3. j?lija spriedumu apvienotaj?s liet?s C-83/01 P, C-93/01 P un C-94/01 P *Chronopost* u.c./*Ufex* u.c., *Recueil*, I-6993. lpp., 38. punkts).

102 Ta?u Komisija, EBTA Uzraudz?bas iest?de un *Iberdrola* neapgalvo, ka nav iesp?jams sal?dzin?t *EDF* situ?ciju ar t?da priv?ta uz??muma situ?ciju, kas darbojas t?d?s darb?bas nozar?s, kas ir identiskas t?m, kur?s darbojas *EDF*. Turkl?t no š?s pašas judikat?ras izriet, ka š?da sal?dzin?juma veikšanai ir j?veic nov?rt?jums, atsaucoties uz pieejamiem objekt?viem un p?rbaud?miem pier?d?jumiem.

103 Turkl?t priv?t? ieguld?t?ja krit?rijs – pret?ji Komisijas un EBTA Uzraudz?bas iest?des apgalvotajam – nav iz??mums, kas b?tu piem?rojams tikai p?c dal?bvalsts l?guma, kad ir izpild?ti EKL 87. panta 1. punkt? min?tie ar kop?jo tirgu nesader?ga valsts atbalsta j?dziena elementi. Faktiski no š? sprieduma 78. punkta izriet, ka šis krit?rijs, kad tas ir piem?rojams, ir viens no faktoriem, kas Komisijai ir j??em v?r?, lai konstat?tu š?da atbalsta esam?bu.

104 Tādējādi, kad izrādās, ka privātā ieguldītāja kritērijs varētu būt piemērojams, Komisijai ir jālīdz attiecīgajai dalībvalstij tai sniegt visu būtisko informāciju, kas tai ļauj pārbaudīt, vai šis kritērijs piemērojamā un piemērošanas nosacījumi ir izpildīti, un tādā gadījumā var atteikties pārbaudīt šādu informāciju tikai tad, ja iesniegtie pierādījumi ir savstarpēji pamatoti lēmuma veikt attiecīgo ieguldījumu pieņemšanas.

105 Šis sprieduma 83.–85. punkts faktiski jau ir norādījis, ka privātā ieguldītāja kritērijs piemērošanā nozīmē ir tikai brīdī, kad tiek pieņemts lēmums veikt ieguldījumu, pieejamajai informācijai un paredzamajam attīstības tendencēm. Tas tā ir paši ir tad, ja – kā šajā lietā – Komisija pārbauda valsts atbalsta pastāvīgumu attiecībā uz ieguldījumu, par ko tai nav paziņots un ko attiecīgā dalībvalsts jau ir veikusi brīdī, kad Komisija īsteno savu pārbaudi.

106 Ievērojot visu iepriekš minēto, otrs pamats ir noraidāms.

Par pirmo pamatu – faktu sagrozīšanu

107 Komisija būtībā uzskata, ka Vispārējās tiesas ir sagrozījusi pierādījumus, uzskatot, ka Francijas Republika ar apstrādātā pasākuma palīdzību ir pārvērtusi kapitālu nodokļu parādu. Saskaņā ar Komisijas viedokli Francijas Republika ar šo pasākumu ir piešļurusi EDF atbrīvojumu no uzņēmumu ienākuma nodokļa. Tātad, kā apgalvo Komisija, atbrīvojuma no nodokļa gadījumā privātā ieguldītāja kritērijam nav nozīmes.

108 Tomēr otrā pamata izskatīšanā tika konstatēts, ka tad, ja dalībvalsts tai piederošam uzņēmumam piešķir ekonomiskas priekšrocības, minētās priekšrocības piešķiršanai izmantotā veida nodokļu raksturs nevar uzreiz liegt privātā ieguldītāja kritērija piemērojamību. No tā *a fortiori* izriet, ka attiecīgās dalībvalsts izvēlētājam rīcības veidam nav nozīmes minētā kritērija piemērojamības izvērtēšanā.

109 Šādos apstākļos apgalvot Vispārējās tiesas pieļautā faktu sagrozīšana, pieņemot, ka tā būtu pierādīta, nekādā ziņā nevarētu ietekmēt pārskatītā sprieduma pamatotību. No tā izriet, ka pirmais pamats ir noraidāms kā neefektīvs.

110 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka apelācijas sūdzība ir jānoraida.

Par tiesīšanas izdevumiem

111 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 69. panta 2. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz šo paša reglamenta 118. pantu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesīšanas izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tādā gadījumā EDF ir prasījusi piespriezt Komisijai atlīdzināt tiesīšanas izdevumus un tādā gadījumā šai pārdzīvai spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesīšanas izdevumus.

112 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 4. punkta pirmajai daļai, kas ir piemērojama apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 118. pantu, Francijas Republika sedz savus tiesīšanas izdevumus pati.

113 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 4. punkta otrajai daļai, kas ir piemērojama apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 118. pantu, EBTA Uzraudzības iestāde sedz savus tiesīšanas izdevumus pati.

114 Reglamenta 69. panta 4. punkta trešajā daļā, kas ir piemērojama apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 118. pantu, ir paredzēts, ka Tiesa var nolemt, ka personām, kas

iest?juš?s liet?, savi ties?šan?s izdevumi j?sedz paš?m. Š? ties?bu norma ir j?piem?ro attiec?b? uz *Iberdrola*.

Ar š?du pamatojumu Tiesa (virspal?ta) nospriež:

- 1) **apel?cijas s?dz?bu noraid?t;**
- 2) **Eiropas Komisija atl?dzina ties?šan?s izdevumus;**
- 3) **EBTA Uzraudz?bas iest?de, Francijas Republika un *Iberdrola SA* sedz savus ties?šan?s izdevumus pašas.**

[Paraksti]

* Tiesved?bas valoda – fran?u.